VII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 167)**

z dnia 20 czerwca 2013 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 167)

20 czerwca 2013 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem posła **Andrzeja Gałażewskiego (PO)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

– w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 roku Wniosek dotyczący dyrektywy parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie porównywalności opłat za prowadzenie rachunku płatniczego, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego (COM(2013) 266 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

– w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 roku Wniosek dotyczący rozporządzenia parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących zarządzania finansowego dla niektórych państw członkowskich dotkniętych lub zagrożonych poważnymi trudnościami związanymi z ich stabilnością finansową oraz zasad umorzenia zobowiązań dla niektórych państw członkowskich (COM(2013) 301 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

– w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 roku informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (24 i 25 czerwca 2013 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2011) 625, 626, 627, 628),

– w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 roku sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wydatków EFRG system wczesnego ostrzegania nr 10-11/2012 (COM (2013) 182 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu,

– projekt planu pracy Komisji na okres od 1 lipca do 31 grudnia 2013 r.,

– sprawy bieżące.

W posiedzeniu udział wzięli: **Dorota Podedworna-Tarnowska** podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów wraz ze współpracownikami, **Marcin Kubiak** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego wraz ze współpracownikami, **Krystyna Gurbiel** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi wraz ze współpracownikami, **Zbigniew Czachór** stały doradca Komisji, **Tadeusz Cymański** poseł do Parlamentu Europejskiego;

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Adam Dudzic** – wicedyrektor Biura Spraw Międzynarodowych, **Joanna Heger**, **Joanna Kowalska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw

Międzynarodowych; **Dorota Olejniczak**, **Agnieszka Grzelak** – eksperci ds. legislacji, **Piotr Russel** – specjalista ds. systemu gospodarczego, **Zofia Szpringer** – kierownik Zespołu Analiz Finansowych i Budżetu Państwa Biura Analiz Sejmowych.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Witam wszystkich członków Komisji, przedstawicieli rządu i towarzyszące im osoby, przedstawiciela Najwyższej Izby Kontroli.

Dzisiaj oba posiedzenia będę prowadził w zastępstwie pani przewodniczącej. Przypominam o zwyczajowej formule ograniczenia czasu wystąpień. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić jakieś uwagi do porządku obrad? Pan poseł Szczerski, proszę bardzo.

Poseł Krzysztof Szczerski (PiS):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Chciałem prosić w trybie pilnym o rozszerzenie porządku obrad w związku z wczorajszą historią dotyczącą stanowiska rządu w sprawie parytetów w spółkach giełdowych, dlatego że art. 8 ust. 3 ustawy, która nas obowiązuje, czyli ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w UE: „W przypadku, gdy stanowisko RP nie uwzględnia opinii organu właściwego na podstawie regulaminu Sejmu lub opinii organu właściwego na podstawie regulaminu Senatu, przedstawiciel Rady Ministrów ma obowiązek niezwłocznie wyjaśnić organowi właściwemu na podstawie regulaminu Sejmu lub organowi właściwemu na podstawie regulaminu Senatu przyczyny rozbieżności”.

Uważam, że pani dyrektor czy pani prawnik, która wczoraj była na posiedzeniu, nawet nie w randze ministra, nie spełniła wymogów art. 8 ust. 3. Tym samym jesteśmy w sytuacji złamania przepisów ustawy o współpracy rządu z Sejmem i Senatem w sprawach UE. Dlatego proszę o to, żebyśmy rozszerzyli porządek obrad dzisiaj o pilny dezyderat do rządu o wypełnienie powinności wynikającej z art. 8 ust. 3 ustawy o współpracy. Inaczej mamy sytuację, w której będzie delikt prawny i będziemy mogli pociągnąć panią dyrektor czy panią prawnik do odpowiedzialności, a właściwie panią minister, panią Rajewicz, do odpowiedzialności konstytucyjnej za złamanie ustawy o współpracy.

Bardzo proszę, aby rozszerzyć dzisiejszy porządek obrad o przyjęcie tego pilnego dezyderatu. Mam nadzieję, że pani Rajewicz szybko ten postulat wypełni i tym samym będziemy działać zgodnie z ustawą o współpracy rządu z parlamentem. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. Sam dezyderat jest oczywiście do rozważenia, proponowałbym jednak, ponieważ nie ma tu „zapalenia płuc”, przekazać projekt dezyderatu, jeżeli ktokolwiek go napisał, żebyśmy mogli wszyscy się zapoznać z nim. Na następnym posiedzeniu, ale już w następnym tygodniu sejmowym, rozpatrzylibyśmy go.

Ma pan rację, jeśli chodzi o wyjaśnienia. W przypadku, kiedy rząd nie uwzględnia opinii, powinien minister właściwy wyjaśnić sprawę. Pani Agnieszka Rajewicz była tutaj, ale widocznie pierwszy raz się spotkała z taką sytuacją i być może nie za bardzo wiedziała, że osobiście musi to przedstawić. Dzisiaj i tak nie możemy ściągnąć w żadnym trybie pani minister, w związku z tym nasze oczekiwania natychmiast nie zostaną zaspokojone. Wysłanie tego dezyderatu albo pisma pani przewodniczącej do pani minister powinno sprawę załatwić i wtedy, na następnym posiedzeniu sejmowym, wysłuchalibyśmy pani minister w tej sprawie.

Proszę bardzo, pan poseł Sellin.

Poseł Jarosław Sellin (PiS):

Myślę, że w tym piśmie do pani minister Kozłowskiej-Rajewicz należałoby w sposób jasny i otwarty zapytać, dlaczego, mimo uchwały Sejmu, którą przyjęliśmy, toczą się dalej prace wnoszące nowe elementy do tej dyrektywy, bo przecież wczoraj przekonaliśmy się o tym, że mimo naszego stanowiska rząd te prace kontynuuje, a nawet przedstawia odważne – w cudzysłowie – radykalne nowe rządowe pomysły w tej sprawie. Tak jakby kompletnie bokiem przeszło to, że wyraziliśmy opinię w tej sprawie.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Mam propozycję, żeby poseł wnioskodawca albo grupa posłów, po prostu spisała swoje oczekiwania. Wzięlibyśmy to pod obróbkę w prezydium i w ten sposób postaralibyśmy się rozwiązać sprawę. Zgadzam się z zarzutem. Pan poseł Szczerski.

Poseł Krzysztof Szczerski (PiS):

Panie przewodniczący, sprawa jest oczywista. Rozumiem, że pan przewodniczący także podziela to zdanie, że rząd nie wypełnił swoich obowiązków, wynikających z art. 8 ust. 3. Teraz nie wszczynajmy procedury „obwąchiwania" tego problemu, że my napiszemy projekt dezyderatu, potem ktoś się nim zajmie, przeredaguje i to potrwa. Po prostu, jeżeli pan przewodniczący dostrzega ten problem, to ja mogę mój wniosek wycofać, ale pod warunkiem, że pan przewodniczący zapewni, że pani przewodnicząca Pomaska albo pan, jako prowadzący dzisiaj obrady i mający do tego uprawnienia, panią minister Rajewicz listem do tego zobowiąże, żeby przybyła na posiedzenie Komisji niezwłocznie, jak mówi ustawa, i wyjaśniła wszystkie przyczyny rozbieżności stanowiska rządu w sprawie dyrektywy dotyczącej parytetów w spółkach. Wtedy wycofam swój wniosek, bo jak zaczniemy nad nim procedować, jakby to był wniosek generalnie o to, żeby świat był lepszy, to utkniemy.

Problem jest oczywisty i pan przewodniczący go dostrzega. Pani minister Rajewicz złamała ustawę i w związku z powyższym należy szybko tę sprawę wyjaśnić, ponieważ ustawa mówi, że to ma nastąpić niezwłocznie. Proszę, żeby pan przewodniczący sam z siebie, zrozumiawszy sytuację, jaka nastąpiła, bo wczoraj też nie było takiej dyskusji – dopowiem tylko, że pani Rajewicz nic nie wiedziała i wyszła. W ogóle pani minister Rajewicz nie była świadoma tego, jakie ma obowiązki, bo pani, która występowała w jej imieniu, w ogóle nie była świadoma faktu, że łamie ustawę.

Prosimy, żeby pan przewodniczący spowodował działanie rządu zgodne z ustawą. Panie przewodniczący, proszę tego nie obracać w żart, bo albo działamy na poważnie, albo się bawimy klockami Lego. Jest ustawa o współpracy rządu z parlamentem, która wymaga od rządu pewnych działań. W art. 8 ust. 3 jest napisane wprost, co się ma wydarzyć w sytuacji, która właśnie nastąpiła. Prosimy, żeby pan zapewniał legalność działań w relacjach rządu z Sejmem w tym zakresie.

Mogę wycofać mój wniosek o dezyderat, jeśli pan zapewni, że na najbliższym posiedzeniu Komisji będzie pani minister Rajewicz i wyjaśni sprawy zgodnie z art. 8 ust. 3.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Zanim oddam głos pani przewodniczącej Fotydze, która się zgłasza, na pewno po to, żeby poprzeć pana posła Szczerskiego, powiem, że też go popieram. Chcę też przypomnieć, że mieliśmy wspólne stanowisko, prawie cała Komisja, z małymi wyjątkami, na temat parytetów. Problem, żeby to zostało wyjaśnione, nie jest tylko problemem opozycji, ale też problemem innych klubów, w związku z tym zapewniam, że najpóźniej jutro takie pismo zostanie wysłane.

Pani przewodnicząca dzisiaj wieczorem będzie, w związku z tym będę miał z nią kontakt i jutro sprawa będzie załatwiona.

Zgłosił się jeszcze pan poseł Pięta, który był sprawozdawcą do tego dokumentu, ale przedtem jeszcze pani przewodnicząca Fotyga. Proszę bardzo.

Poseł Anna Fotyga (PiS):

Dziękuję, panie przewodniczący. Myślę, że w tej sytuacji powinniśmy działać niejako automatycznie. Prawdę powiedziawszy, to pani minister Rajewicz powinna wystąpić z tą inicjatywą i zrobić to niezwłocznie podczas najbliższego posiedzenia Komisji. Powinna wyjaśnić sprawę, która została przedstawiona, czy działań rządu, które zostały przedsięwzięte, ewentualnie uzgodnić to z panią przewodniczącą czy z panem przewodniczącym. Przypominam, że pojawienie się pani minister jest i tak łagodnym wyjściem z sytuacji, bo, prawdę powiedziawszy, powinien się pojawić konstytucyjny przedstawiciel rządu.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Pan poseł w tej sprawie.

Poseł Jarosław Pięta (PO):

Dziękuję bardzo za głos, bo pan przewodniczący w zasadzie wyprzedził tę myśl, którą chciałem zgłosić, żeby prezydium zajęło się tą sprawą i rozwiązało ją zgodnie z obowiązującym prawem.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję. Tego nawet nie musi robić prezydium, po prostu przekażę sprawę pani przewodniczącej, która, jeżeli mogę zaręczyć za panią przewodniczącą, najpóźniej jutro wyśle takie pismo i nie będzie problemu. Tym bardziej, że mamy zupełnie zbieżne stanowiska, oprócz pewnej ekspresji. Natomiast moje żarty łagodzą troszeczkę atmosferę. Nie muszę być całkowicie poważny. W takim razie rozumiem, że uzgodniliśmy z posłem wnioskodawcą scenariusz, jak to rozwiązać. Proszę się jutro zorientować, czy zostało to zrealizowane.

Przystępujemy do realizacji porządku obrad. Pkt I rozpatrzenie w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 roku wniosku dotyczącego dyrektywy parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie porównywalności opłat za prowadzenie rachunku płatniczego, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego COM(2013) 266 i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez panią minister Dorotę Podedworną-Tarnowską, podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów. Pani minister jest pierwszy raz na posiedzeniu naszej Komisji. Witam serdecznie. Bardzo proszę o przedstawienie stanowiska RP.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Dorota Podedworna-Tarnowska:

Panie przewodniczący, panie i panowie posłowie, mam zaszczyt w imieniu rządu przedstawić stanowisko w przedmiotowej sprawie. Głównym celem projektu dyrektywy jest wzmocnienie funkcjonowania jednolitego rynku usług finansowych. Propozycja realizująca powyższą ideę składa się z trzech podstawowych części. Po pierwsze, w zakresie zasad transparentności i porównywalności opłat funkcjonujących w bankowości detalicznej. Po drugie – ustalenie zasad związanych z przenoszeniem rachunków płatniczych wewnątrz danego państwa członkowskiego, jak i całej UE. Po trzecie, zapewnienie, na poziomie każdego państwa członkowskiego, oferowania przez co najmniej jednego dostawcę usług płatniczych, dostępu do podstawowego rachunku płatniczego dla konsumentów.

Powyższe rozwiązania mają służyć zwiększeniu zaufania konsumentów do instytucji rynku finansowego oraz oferowanych przez nie produktów, jak również pozytywnie wpłynąć na zmniejszenie poziomu wykluczenia finansowego społeczeństwa. Działania takie mogą mieć przełożenie na ogólny rozwój poziomu gospodarczego kraju, którego jednym ze wskaźników jest poziom dokonywania rozliczeń pieniężnych bez jakiegokolwiek zaangażowania gotówki na każdym etapie dokonywania transakcji płatniczej. Mowa o poziomie rozwoju obrotu bezgotówkowego.

Stanowisko rządu RP wyraża ogólne poparcie dla realizacji idei przewidzianych przy niniejszym projekcie dyrektywy. Prezentujemy jednocześnie uzasadnione wątpliwości odnośnie do niektórych spośród proponowanych rozwiązań. Rząd RP wskazuje przede wszystkim na nadmierność obowiązków nakładanych na sektor prywatny, jak też praktyczne przeszkody w realizacji poszczególnych celów przewidzianych w dyrektywie. Przede wszystkim dotyczą one próby unifikacji na poziomie unijnym terminologii związanej z użytkowaniem rachunków płatniczych, kwestii funkcjonowania i akredytacji stron internetowych porównujących pod względem cenowym oferty różnych instytucji finansowych w zakresie rachunków płatniczych, czy też w zakresie zapewnienia możliwości transgranicznego przenoszenia rachunków płatniczych.

Mając na względzie zróżnicowanie, panujące na poszczególnych krajowych rynkach finansowych w UE, przejawiające się w zróżnicowanym stopniu ich rozwoju, rząd RP w niniejszym stanowisku rekomenduje podjęcie niektórych działań na szczeblu lokalnym. Specyfika polskiego rynku wymaga podjęcia również wielu innych działań na tym szczeblu, między innymi w zakresie wysokości opłaty *interchange* w prowizji, pobieranej przez agenta rozliczeniowego na rzecz banku, wydawcy i organizacji płatniczej, przy

płatnościach dokonywanych kartami płatniczymi i w korelacji z działaniami obranymi w ramach niniejszej dyrektywy.

Chciałabym podkreślić, że w ramach prowadzonych konsultacji społecznych oraz uzgodnień międzyresortowych, poszczególne instytucje wyraziły generalną aprobatę dla samego projektu dyrektywy, jak i stanowiska rządu RP, przedstawiając swoje uwagi, które w załączonym stanowisku zostały uwzględnione i wyszczególnione.

Bardzo dziękuję. Obszerny materiał w przedmiotowej sprawie został państwu dostarczony przed posiedzeniem Komisji. Jeśli byłyby dodatkowe pytania, to jesteśmy do państwa dyspozycji.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. Pan poseł Tomasz Nowak jest sprawozdawcą tego dokumentu. Bardzo proszę.

Poseł Tomasz Nowak (PO):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, pani minister, Wysoka Komisjo, to ważny dokument, bo po rynkach energetycznych, wspólnym rynku handlowym, otwieraniu się tych rynków, w tej chwili mamy próbę unifikacji rynku finansowego w zakresie obsługi społeczeństwa. Pani minister powiedziała o pojęciu „wykluczenie finansowe społeczeństwa". To bardzo istotne pojęcie, bo w dobie tak jeszcze wielkiego braku zaufania do banków, pojawiający się dokument ma ten rynek oswoić i spowodować, że obywatel będzie mógł odnaleźć się w gąszczu propozycji. Wydaje się bardzo zasadne, że te propozycje będą w jakiś sposób weryfikowane autorytetem państwa, które przyjmie określoną dyrektywę.

Zarazem niepokój, który ma strona rządowa, też jest istotny. Wydaje się słuszne to, że rząd zgłasza w tym momencie brak gotowości naszego rynku do tego, aby był zunifikowanym na poziomie ogólnoeuropejskim, gdyż poziom rozwoju naszego rynku finansowego nie jest tak wysoki, a czasami – nie chciałbym użyć słowa „przeregulowany" – ale może bardziej rozwinięty, niż to jest w innej części Europy. Stąd się rodzi bardzo poważne zastrzeżenie, czy rzeczywiście powinno być rozstrzygnięcie tego na poziomie ogólnoeuropejskim? Czy ta nadmierność obowiązków i ta unifikacja terminologii funkcjonowania, a zarazem zróżnicowanie ze względu na stopień rozwoju, czy nie powinno być jednak rozstrzygane na rynkach lokalnych? Dlatego popieram stanowisko rządu stawiające pytanie, czy w tej części ta dyrektywa spełnia, realizuje zasadę pomocniczości. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. Rozpoczynamy dyskusję. Pierwsza zgłosiła się pani przewodnicząca Fotyga. Bardzo proszę.

Poseł Anna Fotyga (PiS):

Dziękuję bardzo. Pani minister, mam jedno pytanie dotyczące procedury legislacyjnej, ponieważ z tego, co pamiętam, podczas poprzedniego posiedzenia Sejmu omawialiśmy akt prawa narodowego, krajowego, dotyczący kart płatniczych i rachunków. Proszę mi powiedzieć, na ile jest on zbieżny z postanowieniami tej dyrektywy.

Mam jedną uwagę, bo rozumiem, że w tym przypadku omawiamy raczej uregulowania rynków finansowych dotyczące indywidualnych klientów. Odnoszę wrażenie, że na polskim rynku mamy do czynienia z odwrotną sytuacją. To nie jest kwestia zaufania do banków, bo nie mieliśmy jeszcze, na szczęście, do czynienia z problemem w skali cypryjskiej. To, z czym się borykają polscy klienci, to jest po prostu, w cudzysłowie, brak zaufania banku do klientów, który tak naprawdę wyklucza znaczną część polskich przedsiębiorców, szczególnie małych i średnich, z finansowania ich działalności gospodarczej na terenie Polski, i to w sytuacji, gdy konkurencja ma nieograniczony dostęp do kredytów. Minister transportu, budownictwa i gospodarki morskiej prezentował wczoraj nowy program, sprawozdanie z funkcjonowania programu, który ma zapewnić mieszkania, a który w ocenie opozycji oznacza przede wszystkim finansowanie…

Czy mogłabym państwa poprosić o powstrzymanie rozmów, bo trochę z trudem mi się mówi, kiedy jest taki hałas.

...który w ocenie posłów opozycji przede wszystkim miał na celu wspieranie przedsiębiorców działających w branży deweloperskiej. Młodzi Polacy mają kolosalne trudności z pozyskiwaniem kredytu na zakup najtańszych mieszkań, jakie są na rynku, czyli na przykład mieszkań na rynku wtórnym, tych, które wcale nie służą deweloperom. Wielu spośród nich po prostu nie stać na nowe deweloperskie mieszkania, a o kredytach na taką skalę z własnym wkładem nie mają co marzyć.

Dlatego chciałabym poprosić panią minister o analizę tego, w jaki sposób uregulowania w prawie krajowym zbiegają się w tej chwili z tymi uregulowaniami? Jaka jest, krótko mówiąc, przyszłość tej dyrektywy, czyli skala sojuszników dla stanowiska rządu?

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa posłów jeszcze chciałby zabrać głos w tym punkcie? Pan poseł Szczerski, proszę.

Poseł Krzysztof Szczerski (PiS):

Chciałem prosić panią minister, trochę w ślad za pytaniem, które pani minister Fotyga postawiła, czy w ogóle istnieją dzisiaj w Polsce instrumenty do tego, żeby tę dyrektywę zrealizować, bo wymaga ona bardzo wielu działań ze strony państw członkowskich, na przykład dopilnowania wysokości opłat za funkcjonowanie rachunków po to, żeby odpowiadały one realnym kosztom usług. Czy w ogóle dzisiaj istnieją instrumenty, żeby tego typu dyrektywę realizować? Co by to *de facto* oznaczało, jeżeli chodzi o nadzór administracyjny nad funkcjonowaniem sektora bankowego, gdyby ta dyrektywa weszła w życie? Czy to nie jest tak, że wymagałoby to znacznie większego rozszerzenia administracyjnej kontroli nad funkcjonowaniem sektora bankowego? Czy jesteśmy do tego przygotowani?

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. Gdyby pani minister mogła uzupełnić tę odpowiedź jeszcze o informację, w jakiej fazie procedury legislacyjnej jest w tej chwili ten dokument. Więcej osób do dyskusji się nie zgłosiło. Bardzo proszę panią minister o udzielenie odpowiedzi.

W związku z tym, że pani minister jest tu pierwszy raz informuję, że jeżeli chciałaby pani powierzyć część odpowiedzi towarzyszącym osobom, to taki zwyczaj u nas istnieje. Proszę bardzo.

Podsekretarz stanu w MF Dorota Podedworna-Tarnowska:

Bardzo dziękuję za cenne uwagi i zadane pytania. Może zacznę od pytania, które padło ostatnie, czyli – w jakiej fazie jest procedura legislacyjna? Nie rozpoczęły się jeszcze negocjacje w Radzie Europejskiej, czyli jest to faza początkowa.

Co do pytania zadanego przez panią poseł Fotygę, to ta dyrektywa jest po części zbieżna z dyrektywą PSD co do zasady, natomiast kwestie nomenklaturowe są rozbieżne.

To tak ogólnie chciałam państwu wyjaśnić, natomiast w szczegółach oddaję głos panu dyrektorowi departamentu, który w MF odpowiada za przedmiotową sprawę.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. Panie dyrektorze, proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego MF Piotr Koziński:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący, Wysoka Komisjo. Piotr Koziński, Departament Rozwoju Rynku Finansowego. Tak jak pani minister raczyła powiedzieć, rozwiązania w tej dyrektywie, która jest przedmiotem dzisiejszej dyskusji, są co do zasady zbieżne z przepisami dyrektywy PSD, a tym samym są zbieżne z przepisami, które obecnie implementujemy do prawa krajowego. Trzeba pamiętać, że obszary, które regulują te dyrektywy, częściowo się nakładają, choć podchodzą troszkę z innej strony. Natomiast, tak jak pani minister tu powiedziała, nie do końca zbieżna jest kwestia nomenklatury, którą posługują obie dyrektywy. Jest kwestia, jak w stanowisku rządu było zaznaczone, definicyjna, na przykład rachunku płatniczego, rachunku bankowego. Trzeba posługiwać się tymi pojęciami w sposób spójny, nie tylko na poziomie krajowym, ale także na poziomie unijnym. Rząd będzie podejmował usilne starania, żeby do tego ujednolicenia doszło podczas procesu negocjacyjnego.

Odpowiedź na pytanie pani przewodniczącej Fotygi jest taka: co do zasady, przepisy krajowe i przepisy unijne, które są zawarte w dyrektywie PSD, są zbieżne, natomiast podejście regulacyjne jest trochę inne i trzeba jeszcze, za przeproszeniem, dopieścić tę dyrektywę.

Było pytanie o sojuszników. Pani przewodnicząca, na tym etapie trudno nam na to odpowiedzieć, ponieważ, tak jak pani minister powiedziała, negocjacje jeszcze się nie rozpoczęły. Dopiero został przedstawiony projekt przez Komisję. Stąd trudno nam na to pytanie odpowiedzieć. Wydaje się, że kierunek zyska poparcie, natomiast pewne aspekty, które i my również poruszamy w naszym stanowisku, będą dyskutowane szeroko i jest prawdopodobieństwo, że nie zostaną w ostatecznym kształcie tej dyrektywy ujęte. Między innymi chodzi o strony internetowe, o obowiązek przenoszenia rachunków pomiędzy krajami, ale również pomiędzy instytucjami o różnym charakterze.

Wydaje mi się, że odpowiedziałem też na pytanie, czy są w Polsce instrumenty, które do tej kwestii się odnoszą. Może jeszcze tylko uszczegółowię, że – jak powiedziałem na wstępie – ta implementacja, którą obecnie w Sejmie procedujemy, trochę od innej strony podchodzi do problemu i posługuje się dziwnymi sformułowaniami. Tam bardziej koncentrujemy się na „ukartowieniu" społeczeństwa, a tutaj na „ubankowieniu". To oczywiście się pokrywa, ale nie jest tożsame. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Jeszcze pani przewodnicząca, proszę bardzo.

Poseł Anna Fotyga (PiS):

Przyznam, że po tych wyjaśnieniach, panie przewodniczący, mam pewien kłopot. To znaczy, chętnie uzyskałabym na piśmie jakąś analizę od MF, pogłębioną, dotyczącą relacji między procedowanym prawem krajowym a dyrektywa PSD i dyrektywą, która dzisiaj jest prezentowana. Przyznam, że mam pewne wątpliwości, ponieważ sądzę, że jednak na polskim rynku skala „ukartowienia" jest stosowna do tego, w jaki sposób te karty są przyjmowane w obrocie. Jestem osobą często podróżującą i wiem, że u nas stosunkowo chętnie przyjmuje się karty w obrocie płatniczym, również przedsiębiorstwa handlowe, krótko mówiąc, sklepy, a w Europie Zachodniej mamy do czynienia ze znacznie bardziej ograniczonym procesem. To znaczy, płatności kartą nie wszędzie są dokonywane, czy pobierane równie chętnie.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dobrze. Była prośba, żeby taką analizę przedstawić. Rozumiem, że to jest wykonalne. Oczywiście, adresowane to będzie na przewodniczącą, bo taki jest zwyczaj, a potem rozejdzie się drogą elektroniczną do wszystkich członkach Komisji. Wniosek był pani przewodniczącej.

Rozumiem, że na tym możemy zakończyć rozpatrywanie tego punktu. Proponuje następującą konkluzję: Komisja rozpatrzyła wniosek – tutaj tytuł wniosku – i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła zastrzeżenia rządu odnoszące się do tego dokumentu. Czy jest sprzeciw? Nie ma. Konkluzja została przyjęta. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I.

Przechodzimy do pkt II, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 roku wniosku dotyczącego rozporządzenia parlamentu Europejskiego i Rady, zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących zarządzania finansowego dla niektórych państw członkowskich dotkniętych lub zagrożonych poważnymi trudnościami związanymi z ich stabilnością finansową oraz zasad umorzenia zobowiązań dla niektórych państw członkowskich COM(2013) 301. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Marcina Kubiaka, podsekretarza stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego. Bardzo proszę o przedstawienie stanowiska RP.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego Marcin Kubiak:

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. To jest dla mnie również pierwszy raz, jak biorę udział w posiedzeniu tej Komisji. Co prawda w zastępstwie, więc chyba nie jest to stan

stały, permanentny, ale mam dzisiaj zaszczyt prezentować stanowisko wypracowane w MRR.

Propozycje zmian, dotyczących tego wniosku, wiążą się z konkluzjami Rady Europejskiej z 7 i 8 lutego 2013 roku, w których Rada zwróciła się do Komisji o zbadanie możliwości praktycznych rozwiązań w celu zmniejszenia ryzyka automatycznego umorzenia środków z koperty na lata 2007-2013 dla Rumunii i Słowacji, w tym poprzez zmianę rozporządzenia nr 1083/2006.

21 maja br. Komisja Europejska przedstawiła propozycję zmiany i projekt rozporządzenia dotyczący dwóch kwestii. Pierwsza dotyczy rozszerzenia zwiększonego współfinansowania dla państw członkowskich zagrożonych poważnymi trudnościami związanymi z ich stabilnością finansową.

Teraz pokrótce postaram się omówić ten punkt, zanim przejdę do następnego. Realizacja programów stanowi często wyzwanie, zwłaszcza z powodów wynikających z konsolidacji fiskalnej problemów, związanych z płynnością finansową. Ma to szczególnie miejsce w przypadku państw członkowskich najbardziej dotkniętych przez kryzys i korzystających z pomocy finansowej w ramach programu dostosowawczego. Do tej pory siedem państw członkowskich otrzymało pomoc finansową oraz uzgodniło z Komisją program dostosowań makroekonomicznych. Były to: Cypr, Węgry, Rumunia, Łotwa, Portugalia, Grecja i Irlandia. W tej chwili Węgry, Rumunia i Łotwa nie są już objęte programem dostosowawczym.

Aby zagwarantować, że te państwa członkowskie – jak również te państwa członkowskie, które mogą korzystać z tego rodzaju programów pomocowych w przyszłości – kontynuować będą wdrażanie programów polityki spójności i wydatkowanie środków na projekty, proponowana przez Komisję Europejską zmiana rozporządzenia 1083/2006 zawiera przepisy, które umożliwią Komisji dokonywanie zwiększonych płatności na rzecz tych państw w okresie, w którym będą one objęte mechanizmami wsparcia. Będzie to, co jest ważne, bez zmiany całkowitej sumy przyznanych im w ramach polityki spójności środków finansowych na lata 2007-2013. Dostarczy to dodatkowych środków finansowych, ale dodatkowych w tym akurat przedziale czasu, nie zmieniając całej alokacji, dla państw członkowskich, znajdujących się w sytuacji krytycznej oraz ułatwi im dalszą realizację programów na swoim terytorium.

Teraz drugi element, który wynika z tych proponowanych zmian, a dotyczy zmniejszenia ryzyka automatycznego umorzenia środków z koperty na lata 2007-2013 dla Rumunii i Słowacji. Po analizie praktycznych rozwiązań, dotyczących zmniejszenia ryzyka automatycznego umorzenia w przypadku tych dwóch krajów, wydaje się oczywiste, że ryzyka tego nie można w znacznym stopniu zmniejszyć bez wprowadzenia zmian w rozporządzeniu ogólnym. W związku z powyższym, w celu wdrożenia porozumienia uwzględnionego w konkluzjach Rady Europejskiej i ułatwienia absorpcji funduszy na lata 2007-2013 przez Rumunie i Słowację, konieczne jest przedłużenie dla tych dwóch państw członkowskich ostatecznego terminu umorzenia. Biorąc pod uwagę pkt 8 konkluzji Rady Europejskiej, w którym zachowuje się, jako integralną część porozumienia w sprawie wieloletnich ram finansowych, ścisłe stosowanie zasad umarzania we wszystkich pozycjach, a szczególnie zasad automatycznego umarzania, proponowane przedłużenie terminu umorzenia obejmuje zobowiązania na lata 2011 i 2012 – tylko na te dwa lata. W tym przypadku automatyczne umorzenie zobowiązań za rok 2011 nie nastąpiłoby z końcem 2013 roku, ale dopiero pod koniec 2014 roku. A automatycznie umorzenie zobowiązań za rok 2012 nie nastąpiłoby pod koniec 2014 roku, tylko pod koniec 2015 roku. Tym niemniej, ostateczny termin kwalifikowalności wydatków w okresie programowania pozostaje niezmieniony i jest nim 31 grudnia 2015 roku.

Chcąc ograniczyć powyższe zmiany jedynie do Rumunii i Słowacji i nie wskazując w rozporządzeniu bezpośrednio tych państw, zastosowano odpowiedni przepis i sformułowano to w ten sposób, że odwołano się do postanowień porozumienia Rady Europejskiej z dnia 8 lutego w sprawie zastosowania górnego limitu przyznawanych środków finansowych na okres 2014-2020 w wysokości 110% alokacji przyznanych na okres wcześniejszy, czyli 2007-2013 w ujęciu realnym. Ten zapis dotyczy właśnie tylko dwóch państw, dlatego są one tutaj przedmiotem, bez wskazania z nazwy.

Wypracowany w resorcie rozwoju regionalnego projekt stanowiska został poddany konsultacjom z Ministerstwem Gospodarki oraz Ministerstwa Finansów, a następnie przekazany pod obrady Komitetu do Spraw Europejskich i przyjęty przez ten organ 5 czerwca tego roku. Zmiany rozporządzenia w zaproponowanym kształcie nie dotyczą bezpośrednio Polski, lecz jedynie państw członkowskich zagrożonych poważnymi trudnościami związanymi z ich stabilnością finansową oraz Słowacji i Rumunii. W związku z powyższym Polska nie zgłasza zastrzeżeń do projektu aktu. W opinii RP proponowane zmiany powinny jednakże stanowić przyczynek do ewentualnej dyskusji nad dalszą modyfikacją przepisów rozporządzenia nr 1083/2006, polegającą między innymi na rozszerzeniu listy państw, w przypadku których obowiązywałaby zasada n+3 dla alokacji na lata 2011 i 2012 oraz wydłużeniu okresu kwalifikowalności wydatków, na przykład o jeden rok, czyli przesunięciu tej daty z 31 grudnia 2015 roku na 31 grudnia 2016 roku. Tak sformułowane stanowisko wpisuje się w konkluzje Rady Europejskiej z lutego tego roku, a jednocześnie jest na tyle elastyczne, że Polska w toku dalszych negocjacji na szczeblu UE mogła aktywnie uczestniczyć w dyskusji nad rozszerzeniem korzystnych, z punktu widzenia beneficjentów polityki spójności, zmian w rozporządzeniu nr 1083/2006.

Szczególnie korzystne mogłoby być rozszerzenie okresu kwalifikowalności na rok 2016. Wydłużenie tego okresu, w ramach którego mogą być ponoszone wydatki kwalifikowane, zwiększałoby szanse na pełne wykorzystanie środków alokacji w obecnej perspektywie finansowej.

To tyle z mojej strony, jeśli chodzi o przedstawienie projektu stanowiska RP. W razie potrzeby jestem gotowy udzielić wyjaśnień. Dziękuję, panie przewodniczący, dziękuję państwu.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. Sprawozdawcą tego dokumentu jest pan poseł Tomasz Makowski. Bardzo proszę o zabranie głosu.

Poseł Tomasz Makowski (RP):

Dziękuję, panie przewodniczący, szanowni państwo, na początku moja prywatna opinia o tych dokumentach, jestem megaoburzony tym, że, po pierwsze, Rada Ministrów naruszyła art. 7 ust. 1 ustawy kooperacyjnej. Dokumenty dotarły z opóźnieniem. Po drugie, jestem megaoburzony, że dzisiaj otrzymuję opinię Biura Analiz Sejmowych do tych dokumentów. Dla mnie jest to skandaliczne, bo nie można rozmawiać o dokumentach na dwie czy trzy, czy nawet jedną dobę przed posiedzeniem Komisji. Chciałbym, żeby to było zaprotokołowane i zapisane. Nie możemy tak pracować, zwłaszcza w przypadku bardzo ważnych dokumentów i sytuacji, jaką jest stabilność finansowa UE, a co za tym idzie – stabilność finansowa Polski.

Szanowni państwo, przedmiotem dokumentu są propozycje zmian rozporządzenia nr 1083/2006 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. To znaczy, rozszerzenie zwiększonego współfinansowania dla państw członkowskich zagrożonych poważnymi trudnościami. Tak, jak pan minister bardzo szczegółowo streścił dokumenty, decyzje i opinie rządu polskiego, to Komisja faktycznie wskazuje, że dla państw członkowskich zagrożonych poważnymi trudnościami, związanymi z ich stabilnością finansową, realizacja programów polityki spójności stanowi wyzwanie. Zwłaszcza zachowanie płynności finansowej, czyli zmniejszenie ryzyka utraty stabilności. Dotyczy to przede wszystkim automatycznego umorzenia finansowego dla Rumunii i Słowacji. Natomiast wcześniej, siedem państw było tym objętych, tak jak pan minister powiedział: Cypr, Węgry, Rumunia, Łotwa, Portugalia, Grecja, Irlandia. Węgry, Rumunia i Łotwa praktycznie nie są już objęte programem. Mówimy o tych trzech państwach.

Po analizie automatycznego umorzenia wskazano, że ryzyka tego nie można w znacznym stopniu zmniejszyć bez wprowadzenia zmian. W celu wdrożenia porozumienia uwzględniono w konkluzjach Rady Europejskiej ułatwienia absorpcji funduszy na lata 2007-2013 dla tych dwóch państw, o których mówiłem, Rumunii i Słowacji. W części porozumienia w sprawie wieloletnich ram finansowych i ścisłego stosowania zasad we wszystkich pozycjach, zasad automatycznego umarzania, proponowane jest prze-

dłużenie terminu umorzenia na lata 2011 i 2012. Będzie tak, jak było wcześniej powiedziane, jeżeli z końcem 2013 roku to nie nastąpi, to stanie się pod koniec 2014 i automatycznie 31 grudnia 2015 roku.

Jeżeli chodzi o treść dokumentu, to projektowany wniosek zawiera zmianę rozporządzenia, polegającą na skreśleniu art. 77 ust. 6. Druga propozycja to jest dodanie dwóch nowych ustępów, ust. 2b i 3 w art. 93 rozporządzenia. Oczywiście na okres programowania 2014-2020, gdzie objęto limitem górnym 110% poziomu ujęcia w realnym okresie 2007-2013.

Jeżeli chodzi o genezę dokumentu, to obecna propozycja zmian ma na celu zmianę niektórych tylko przepisów zarządzania finansowego, dla niektórych państw członkowskich. Niemniej jednak, w dłuższej perspektywie, tak jak czytamy w opinii rządu, pozwoli to na włączenie innych państw, w tym przypadku Polski.

Polska nie jest obecnie dotknięta i zagrożona poważnymi trudnościami związanymi z jej stabilnością finansową, niemniej jednak, gdy popatrzymy na dwa, trzy lata do przodu, to może się okazać, że szybciej, niż nam się wydaje, będziemy w poważnych trudnościach związanych ze stabilnością finansową. Dlatego też ewentualna dalsza nowelizacja przepisów omawianego rozporządzenia, rozszerzenie listy objętych zasadą n+3, czyli przedłużenia rozliczania okresu kwalifikowalności wydatków, nie jest nam obojętna.

Jeżeli chodzi o ocenę zgodności z zasadą pomocniczości, to czytamy w opinii BAS, że można się zgodzić z uzasadnieniem wniosku, że jest on zgodny z zasadą pomocniczości. Jeżeli chodzi o ustosunkowanie się do projektu stanowiska rządu polskiego, to tutaj faktycznie czytamy, że stanowi to przyczynek do ewentualnej dyskusji nad dalszą modyfikacją przepisów rozporządzania, czyli, tak jak było wcześniej mówione – rozszerzeniem listy państw. Uważam, że rozmowy powinny być jak najszybciej rozpoczęte. Chodzi o wydłużenie okresu kwalifikowalności wydatków.

Jeżeli chodzi o skutki prawne, to zgodnie z art. 288 rozporządzenia, ma ono zasięg ogólny, wiąże się w całości i jest bezpośrednio zastosowany we wszystkich państwach członkowskich.

Konkludując, przedłożona propozycja zmiany rozporządzenia uwzględnia trudną sytuację niektórych państw członkowskich, ale z moim podkreśleniem, żeby rozpocząć dyskusję i wdrażać zmiany dotyczące poszerzenia listy państw członkowskich. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa posłów chciałby zabrać głos w tym punkcie? Pan poseł Szczerski, proszę bardzo.

Poseł Krzysztof Szczerski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie ministrze, mam pytanie, czy to nie jest tak, że te zmiany mogą mieć skutki dla Polski, bo, jak rozumiem, będzie to miało skutki dla płynności wydatków bieżących z budżetu UE. Niektóre wydatki będziemy zwiększać, będziemy zwiększać alokacje dla tych państw, juz dzisiaj zwiększamy pule pieniędzy, które z budżetu europejskiego idą do tych krajów.

Po drugie, rozumiem, że także przedłużamy rozliczanie tych środków. Z tego, co rozumiemy, rok do roku kończą się lata budżetowe UE z tym, czego nie powinno być, czyli z deficytem realnym. To był przedmiot sporu między PE a Radą w sprawie budżetu na rok 2012. W efekcie, jak wiemy, dzisiaj toczą się w UE dyskusje na temat tego, że państwa muszą zwiększyć wpłaty do budżetu. Będzie budżet korygujący, który ma zwiększyć wpłaty państw po to, żeby zasypać deficyt, którego nie może być, bo prawo europejskie go nie dopuszcza.

Czy nie jest tak, że te ratunkowe ruchy, jak rozumiem, mogą zwiększyć napięcie w budżecie rocznym UE. Tym samym, może to skutkować koniecznością większej naszej partycypacji w domykaniu budżetu kolejnych lat, zanim całkowicie rozliczymy obecną perspektywę finansową. Czy istnieje analiza skutków dla budżetu europejskiego tych rozporządzeń, tegorocznego, bieżącego, nie w perspektywie całego siedmioletniego rozliczenia n+3, tylko bieżącego, rocznego budżetu UE. Czy to nie zwiększy napięcia

w budżetach rocznych i nie będzie skutkowało zwiększeniem naszych wpłat do budżetu europejskiego. Wydaje mi się, że jest istotne, aby tego typu analizę przedstawić.

Pytanie drugie – kiedy to w ogóle ma wejść w życie? Od którego budżetu rocznego to rozporządzenie może obowiązywać? Rozumiem, że nie wejdzie w połowie okresu budżetowego, tylko od 2014 roku. Proszę powiedzieć – jak to ma w efekcie funkcjonować?

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. Czy są jeszcze chętni do zabrania głosu w dyskusji? Nie ma. Panie ministrze, proszę o odpowiedź.

Podsekretarz stanu w MRR Marcin Kubiak:

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. Co do tego, od czego pan zaczął, panie pośle, to ja w żadnym momencie nie powiedziałem, że jest brak skutków. Jest to wyraźnie wyliczone w uzasadnieniu stanowiska. Oczywiście oznaczałoby to brak skutków społecznych, prawnych, gospodarczych, natomiast dalszy *passus*, który opracowało również MF, stwierdza wyraźnie, że skutki finansowe są i będą, ale obecnie są one trudne do oszacowania. Dalej idzie wyjaśnienie. Jednocześnie, zmieni to w pewnym sensie kwestie finansowe, chociażby z tego względu, że zwiększone wykorzystanie środków unijnych przez państwa, które skorzystają z tego mechanizmu, oznaczać będzie wzrost kosztów dla budżetu tych państw, które oszacowano na 3,2% zwiększonych płatności z budżetu UE. Więc to nie jest do końca tak, że kwestie finansowe zupełnie pominęliśmy, czy też uznali, że nie mają one skutków. Tym niemniej, na obecnym etapie trudno je oszacować i ja niewiele tu wniosę. Z punktu widzenia MRR będziemy w razie potrzeby to robić na dalszych etapach, bo sprawa jest w toku, nadal z zaangażowaniem MF, które będzie bardzo pomocne w analizach.

Teraz pytanie, kiedy by to weszło. Też nie rozstrzygnę tego. Na posiedzeniu grupy roboczej, ostatnie odbyło się 7 czerwca, omawiano te kwestie, razem z propozycją czeską. Czesi przygotowali *non-paper* w tej sprawie z własnymi propozycjami, do których przyłączył się szereg krajów, zarówno z tak zwanej nowej UE, jak i z grupy starych państw, mówiąc kolokwialnie i nie do końca precyzyjnie, bo raczej wolelibyśmy odchodzić od tej nomenklatury. Następne posiedzenie grupy roboczej jest planowane na 1 lipca. Komisja Europejska zapowiedziała przeprowadzenie na tym posiedzeniu analiz wszystkich propozycji i przełożenie ich na rozkład płatności z budżetu UE. Wynik tych analiz będzie miał, oczywiście, duże znaczenie dla uzyskania poparcia danych państw członkowskich, a ja, niestety, niewiele więcej ponad to jestem w stanie przedstawić.

Tak samo, kiedy mogłoby wejść takie rozwiązanie, czyli zmiana rozliczenia n+2 na n+3. Słusznie pan, panie pośle, wskazał, że są pewne słabości i płycizny, tym niemniej, to jeszcze chyba nie jest ten etap, żeby to rozstrzygać, skoro nie mamy pełnego rozwiązania, co oznacza, że nie doszliśmy do konsensusu. To tyle, tak na gorąco.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję. Pan poseł Szczerski jeszcze raz.

Poseł Krzysztof Szczerski (PiS):

Czy mogę prosić o to, 1 lipca gdyby Komisja Europejska przekazała nam to opracowanie, dotyczące skutków dla budżetu europejskiego, żeby nasza Komisja też je otrzymała.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Otrzymujemy wszystkie dokumenty, które są.

Poseł Krzysztof Szczerski (PiS):

Są przekazywane grupie roboczej, ale czy one funkcjonują w obiegu, to tego nie wiem.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Jest prośba do ministerstwa, żeby taki dokument, nie tylko *stricte* roboczy, ograniczony do dyskusji na poziomie grupy roboczej, przekazać Komisji.

Podsekretarz stanu w MRR Marcin Kubiak:

Panie przewodniczący, panie pośle, oczywiście, nie widzę żadnych problemów. Jeżeli będziemy dysponować, a oczywiście będziemy, to jesteśmy otwarci na współpracę. W lipcu odbędzie się kolejne posiedzenie tej Komisji, więc na pewno będzie okazja do *follow-up*.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. BAS, proszę bardzo.

Kierownik Zespołu Analiz Finansowych i Budżetu Państwa Biura Analiz Sejmowych Zofia Szpringer:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, chcieliśmy bardzo przeprosić, że opinia Biura została państwu przekazana w ostatnim momencie, ale wynikało to z tego, że mieliśmy bardzo duże obciążenie, musieliśmy wykonać bardzo wiele rzeczy dla innych komisji sejmowych w związku ze sprawozdaniem z wykonania budżetu. Szczególnie przepraszamy pana posła sprawozdawcę. Mam nadzieję, że w przyszłości tego typu sytuacje się nie powtórzą.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję. Pan poseł sprawozdawca oczywiście miał w związku z tym więcej problemów i emocji, ale dziękuję za to stwierdzenie. Pan poseł sprawozdawca, pan poseł Makowski, proszę bardzo.

Poseł Tomasz Makowski (RP):

Chcę zwrócić uwagę, że jeżeli dostajemy tę opinię z opóźnieniem, to znaczy, że moce przerobowe BAS, kluczowe dla legislacji Sejmu, są za małe. To jest mój komunikat. W związku z tym, niech Sejm otworzy oczy, bo może trzeba zwiększyć liczbę fachowców do opracowania dokumentów. Wtedy ludzie nie będą siedzieli po dwadzieścia godzin i opracowywali, a my później mamy trzy godziny na analizę i dyskusję. Taka jest moja sugestia.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. Będzie to w protokole, natomiast sugeruję, żeby przedstawiciel przekazał tę sugestię pani marszałek w Konwencie Seniorów.

Dziękuję bardzo. W ten sposób zakończyliśmy rozpatrywanie pkt II. Chciałbym zakończyć konkluzją, że Komisja rozpatrzyła wniosek i postanowiła nie zgłaszać uwag. Dziękuję bardzo. Nie było protestów wobec takiej konkluzji.

Przechodzimy do realizacji pkt III, to jest rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 roku informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 24 i 25 czerwca 2013 r. w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach.

Rząd jest reprezentowany przez panią minister Krystynę Gurbiel, podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Bardzo proszę o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Krystyna Gurbiel:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo. Jeśli chodzi o przewidywany porządek obrad Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa, to, niestety, na razie mamy bardzo skąpe informacje. Do tej pory nie została przekazana lista punktów „A", czyli tych projektów aktów prawnych, które miałyby być przyjęte bez dyskusji. Na razie tym nie dysponujemy.

Natomiast, jeśli chodzi o podstawową agendę posiedzenia Rady, to będzie ona dotyczyła wyłącznie kwestii rolnictwa i rozwoju wsi, aktów prawnych dotyczących reformy wspólnej polityki rolnej. Nie są przewidywane dyskusje dotyczące polityki rybołówstwa. Natomiast, jeśli chodzi o Wspólną Politykę Rolną, to w intencji prezydencji to posiedzenie Rady ma służyć, jeśli to będzie możliwe, zamknięciu negocjacji dotyczących czterech projektów rozporządzeń, odnoszących się do reformy WPR. Jest to projekt rozporządzenia PE i Rady w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. Projekt rozporządzenia PE i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie

systemów wsparcia w ramach Wspólnej Polityki Rolnej. Kolejny projekt dotyczy finansowania WPR, zarządzania nią i monitorowania jej, czyli chodzi o projekt tak zwanego rozporządzenia horyzontalnego. Ostatni projekt dotyczy rozporządzenia o jednolitej, wspólnej organizacji rynku.

Przy czym, jak już informowałam Wysoką Komisję wcześniej, od kwietnia toczą się trilogi Rady, PE i Komisji w sprawie projektów tych rozporządzeń. Ostatnie trilogi są zaplanowane nawet na dzisiaj, tak że cały czas toczą się dyskusje, dlatego nie mamy jeszcze informacji dotyczących tego, które konkretne punkty czy obszary objęte rozporządzeniami będą dyskutowane w sposób szczegółowy na najbliższym posiedzeniu. Natomiast, biorąc pod uwagę stan aktualny tej dyskusji, jest jasne, że będzie się ona koncentrować na tych elementach projektowanych regulacji, co do których występują poważne rozbieżności stanowisk Rady i PE.

W tej dyskusji nasz przedstawiciel będzie się kierował oczywiście stanowiskami Polski, przyjętymi przez Komisję, dotyczącymi poszczególnych projektów rozporządzeń. Będziemy dążyć do uzyskania takich rozwiązań, które są akceptowalne w ramach poszczególnych stanowisk w obszarach, które są dla Polski priorytetowe.

To konkretnie oznacza, że będziemy dążyć do utrzymania rozwiązań proponowanych przez Radę w następujących kwestiach: ustanowienia wyłączenia z mechanizmu dyscypliny finansowej gospodarstw otrzymujących płatności bezpośrednie w wysokości do 5 tys. euro, przedłużenia stosowania aktualnie funkcjonującego w Polsce systemu płatności bezpośrednich SAPS, czyli płatności obszarowych, elastyczności transferów środków między filarami Wspólnej Polityki Rolnej.

Z naszego punktu widzenia chodzi o zachowanie możliwości przesuwania z drugiego filaru do pierwszego w wysokości do 25%, oraz uelastycznienie rozwiązań związanych z tak zwanym zazielenieniem płatności bezpośrednich. Chodzi także o wyłączenie niektórych gospodarstw z obowiązku spełnienia wymogów zazielenienia, możliwości uprawy roślin wysokobiałkowych na obszarach ukierunkowanych ekologicznie. Będziemy też dążyć do utrzymania dobrowolności stosowania mechanizmu płatności dla młodych rolników. Ważne jest dla nas również wsparcie beneficjentów w regionach, które pierwszy raz utracą status najsłabiej rozwinięty. Konkretnie chodzi o Mazowsze. Kolejna, istotna dla Polski kwestia, to sposób ukierunkowania minimum 25% środków Funduszu Wsparcia Rozwoju Obszarów Wiejskich na działania związane ze środowiskiem i klimatem. Kwestie wyznaczania i wsparcia obszarów o utrudnieniach naturalnych, tak zwane ONW, oraz niewłączania wymogów zazielenienia płatności bezpośrednich do wymogów podstawowych dla działań środowiskowych.

Natomiast niektóre propozycje PE uważamy za bardziej korzystne dla Polski niż te, które sformułowała Rada. W związku z tym przedstawiciel Polski będzie popierał wprowadzenie do rozwiązań kompromisowych następujących propozycji PE: ograniczenie stosowania kar za niewypełnienie wymogów związanych z zazielenieniem wyłącznie do kwoty płatności tak zwanej zielonej, zwiększającej ilość środków na płatności powiązane z produkcją oraz włączającej sektor żywnościowy do priorytetów rozwoju obszarów wiejskich związanych z konkurencyjnością.

Jeśli chodzi natomiast o tak zwaną konwergencję wewnętrzną płatności bezpośrednich, która jest jednym z istotnych elementów spornych, czyli wyrównywanie poziomu płatności bezpośrednich wewnątrz kraju lub regionu, to nie dotyczy to bezpośrednio Polski, bo u nas jest równy poziom niezależnie od regiony, nie ma zróżnicowania regionalnego. Przedstawiciel Polski poprze rozwiązanie kompromisowe, które będzie ustalać jasno limit minimalny takiej konwergencji oraz termin jej zakończenia. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa posłów chciałby zabrać głos? Pan poseł Gołojuch, proszę bardzo.

Poseł Kazimierz Gołojuch (PiS):

Jeśli chodzi o sprawozdanie, to w następnym punkcie, a teraz chcę zabrać głos w dyskusji. Dziękuję bardzo, panie przewodniczący, pani minister, szanowni państwo, Wysoka

Komisjo, szkoda, że nie mamy szczegółowych dokumentów dotyczących posiedzenia Rady w dniach 24 i 25 czerwca. To, co wiemy, to już pani minister przedstawiła.

Chciałbym zapytać, bo wiemy, że na szczycie Rady Europejskiej 7 i 8 lutego 2013 roku w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014-2020, jeśli chodzi o Wspólną Politykę Rolną, to przeznaczono kwotę 373.179 mln euro. Oczywiście w rozbiciu na pierwszy i drugi filar. Obecnie nie wiemy, jaka będzie ostateczna kwota, bo jeszcze dyskusja trwa. W kwestii priorytetów stanowiska rządu polskiego, które chcemy utrzymać, pani minister również wymieniła poszczególne punkty. Chciałbym zapytać, jeśli chodzi o dopłaty bezpośrednie, czy pierwszy filar będzie utrzymany w takiej wysokości, jaka została zaproponowana na posiedzeniu Rady 7 i 8 lutego. Czy może się zdarzyć, że kwota ostateczna, którą wcześniej wymieniłem, może ulec zmianie? Czy są zakusy na to, żeby tę kwotę zmniejszyć, bo to byłoby niekorzystne dla rolnictwa i rolników w Polsce.

Jeśli chodzi o dopłaty bezpośrednie, to chciałbym zapytać, czy dyskusja na posiedzeniu Rady będzie dotyczyła dopłat bezpośrednich i utrzymania tych propozycji. W jakim kierunku idzie nasz rząd? Czy te propozycje, które zostały już wcześniej zapowiedziane, zostaną utrzymane, czy, tak jak pani minister powiedziała, będzie jakieś rozwiązanie kompromisowe, czy akurat w tej kwestii, czy w innych kwestiach, bo, jak już wymieniłem, jest duży poziom ogólnikowości tych informacji, które otrzymaliśmy na dzisiejsze posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. W związku z tym, że więcej chętnych do dyskusji nie było, bardzo proszę o odpowiedź na zadane pytania.

Podsekretarz stanu w MRiRW Krystyna Gurbiel:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, panie pośle, my też żałujemy, że nie mamy jeszcze konkretnych kwestii do dyskutowania. Liczyliśmy, że będą one dzisiaj podane, ale okazało się, że dopiero jutro uzyskamy te informacje, czyli w ostatniej chwili. Natomiast, jeśli chodzi o problematykę tego, jak w tej chwili wyglądają kwestie środków na płatności bezpośrednie, to poproszę, jeśli pan przewodniczący pozwoli, panią minister Krzyżanowską o udzielenie informacji.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Proszę bardzo.

Radca generalny w MRiRW Zofia Krzyżanowska:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, rzeczywiście, negocjacje dotyczące kierunków reformy Wspólnej Polityki Rolnej trwają do końca. Jeśli chodzi o poziom Rady, to nie podnosi ona podziału środków i wielkości kwot, które zostały ustalone na poziomie szefów rządu, czyli 8 i 9 lutego. To, co było na posiedzeniu Rady Europejskiej w dyskusji, jest wyłączone z dyskusji na posiedzeniu AGRI-FISH. Natomiast w kontaktach z parlamentem to się oczywiście pojawia. Obserwujemy na bieżąco trilogi uzgodnieniowe, ostateczne, bo właściwie już zbliżamy się do końca. Mamy nadzieję, że na tym posiedzeniu Rada rozstrzygnie kierunek reform, ale nadal- wczoraj słuchałam trilogu komisji AGRI PE – przewodniczący podkreśla, że póki nie ma uzgodnień w zakresie budżetu i NFF, to PE i Komisja Rolna będą starały się odciągać czy przedłużać te rozmowy, żeby mieć status i pewne sygnały w zakresie zadań i ustaleń kształtu budżetu. Rzeczywiście, parlament od początku prezentował takie stanowisko w Komisji Rolnictwa.

Stąd na poziomie naszej Rady, odpowiadając wprost, panie pośle, na poziomie Rady AGRI-FISH te sprawy nie są stawiane, nie są dyskutowane. One są po prostu na poziomie Rady przyjęte, tak jak były w Radzie Europejskiej, natomiast parlament zatwierdza całość. Sprawy finansowe – one oczywiście toczą się trochę w innym trybie i w innych trilogach finansowych, czyli na innym posiedzeniu Rady będą zatwierdzane. Rada ds. Ogólnych ma posiedzenie 25 czerwca. Mamy nadzieję, że zdąży się w jakikolwiek sposób spiąć te dwie dosyć istotne w tej chwili Rady, zarówno tę finansową, jak i naszą rolną, żeby parlament miał możliwość zatwierdzania kierunków reformy Wspólnej Polityki Rolnej, wiedząc, jaki jest budżet.

Czyli generalnie parlament nie zgłaszał wprost zastrzeżeń do decyzji podjętych przez szefów rządu, jednak uważa, że nie może wyprzedzać ustaleń w zakresie reformy, jeśli nie będą znane wielkości budżetowe. Czyli my, *de facto,* na posiedzeniu Rady Rolnej, do spraw finansowania nie podchodzimy bezpośrednio i nie dyskutujemy. Dyskutujemy o kształcie, o pewnych parametrach i uwarunkowaniach tej reformy, czy ona wejdzie z większym lub mniejszym elementem zazielenienia, natomiast kwoty finansowe są ustalane na innym posiedzeniu Rady i parlament ma taką możliwość, żeby zatwierdzić łącznie i budżet, i reformę Wspólnej Polityki Rolnej. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. Jeszcze pan poseł Gołojuch, proszę.

Poseł Kazimierz Gołojuch (PiS):

Jeszcze bardzo krótkie pytanie, czy jest szansa, że te rozwiązania, które pani minister wymieniła, a które są przez rząd polski wspierane, utrzymamy? Czy mamy sojuszników, żeby te rozwiązania utrzymać? Między innymi, jeśli chodzi o zazielenieni, bo wiemy, że w tej kwestii niektóre kraje członkowskie mają odmienne stanowisko.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję. Proszę, pani minister.

Radca generalny w MRiRW Zofia Krzyżanowska:

Dziękuję bardzo. Faktycznie zazielenienie jest w tej chwili priorytetem, zarówno dla Komisji, jak i dla PE. Prezentują one bardzo zbliżone stanowiska, że dopłaty bezpośrednie i WPR powinny być bardziej zazielenione, czyli więcej działań należy uwzględnić i wpisać jako zobowiązania dla beneficjentów. Rada przyjęła w stanowisku kompromisowym z 19 czerwca podejście, które daje państwom członkowskim większą dowolność w zakresie realizacji tych wymogów, ale zgodnie z warunkami danego kraju.

Chcielibyśmy w zazielenieniu, po pierwsze, większego uproszczenia. Mając półtora miliona beneficjentów nigdy nie prezentujemy rozwiązań, które są bardzo skomplikowane, biurokratyczne, które już na poziomie beneficjenta rolnika i instytucji wdrażającej, dają bardzo skomplikowane instrumenty, trudne do wdrożenia i jednocześnie skłaniające nas do tego, żeby naliczać kary i stosować sankcje. Dla nas uproszczenie jest rzeczywiście dość ważne i my proponujemy je w zakresie zazielenienia. W tej chwili bardzo poprawiona została propozycja Komisji, która na początku, na przykład wyłączała gospodarstwa do 2 hektarów z obowiązku zazielenienia. Teraz na stole jest 10 hektarów. My chcemy, żeby gospodarstwa do 15 hektarów były wyłączone. Różnimy się między 10 a 15 ha, to jest ten kierunek.

Jednocześnie, przy trwałych użytkach zielonych uważamy, że można je kontrolować na poziomie kraju czy regionu, a nie u każdego beneficjenta, bo wprowadzamy wtedy bardzo skomplikowany system monitoringu i bardzo, powiedziałabym, biurokratycznie rozbudowany. Jednocześnie, sprawa wyłączenia na cele środowiskowe 7%, o czym już mówiliśmy tutaj, na posiedzeniu Komisji, ziemi na cele ekologiczne. W tej chwili mamy na stole 5% powierzchni wyłączonej, w większych gospodarstwach oczywiście. To jest również te 10 hektarów, które z 3 udało się nam podnieść. Chcielibyśmy, żeby na tych wyłączonych gruntach były możliwe uprawy roślin białkowych i motylkowych, czyli sektorotwórczych, korzystnych. Komisja się sprzeciwia, ale mamy nadzieję, że w tym ostatnim podejściu również ta kwestia zostanie wyjaśniona, że rolnicy będą mogli stosować te uprawy, które korzystnie wpływają na strukturę gleby, które są korzystne w płodozmianie, a nie trzymać odłogowane powierzchnie w celach ekologicznych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Rozumiem, że Polska pozyskuje jakichś partnerów, w związku z tym te zmiany, które następują… Dobrze. Dziękuję bardzo. Chciałbym zakończyć rozpatrywanie tego punktu stwierdzeniem, że Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 24 i 25 czerwca 2013 r. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt III.

Przechodzimy do pkt IV, w którym rząd też jest reprezentowany przez panią minister Krystynę Gurbiel. Będziemy rozpatrywali w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wydatków EFRG – system wczesnego ostrzegania. Bardzo proszę panią minister o przedstawienie stanowiska rządu.

Podsekretarz stanu w MRiRW Krystyna Gurbiel:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, ten dokument, który jest w tej chwili przedmiotem obrad Komisji, to jest sprawozdanie, a więc jest to czysto sprawozdawczy dokument, który przedstawia stan realizacji wydatków z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji za okres od 16 października 2011 do 15 października 2012. Jeśli chodzi o informacje, które są w tym sprawozdaniu zawarte, to tylko krótko powiem, że EFRG jest wydatkowane na poziomie UE, bo to jest sprawozdanie obejmujące całość wydatków z tego funduszu, blisko 45 mld euro, co stanowi 101,8% planu wydatków na 2012 r. Największą grupę wydatków stanowią płatności bezpośrednie, na które wydatkowano blisko 41 mld euro, co stanowi 100,9% planu na 2012 r.

Powiem, że w Polsce w tym okresie Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wypłaciła ze środków unijnych kwotę 2718 mln euro, w tym na płatności bezpośrednie 2458 mln euro, to jest 99,2% alokacji. Na interwencję rynkową z budżetu UE wydatkowano na poziomie unijnym blisko 3,5 mld euro, co stanowi 105,5% planu na 2012 r. W Polsce w tym okresie na interwencję na rynkach rolnych wydatkowano 117 mln euro. Przy czym powiem, że większe wykonanie wydatków niż to, które było przewidziane w planie na rok 2012, było możliwe dzięki osiągniętym dochodom. Wyniosły one 1341 mln euro i pochodziły głównie ze środków odzyskanych od beneficjentów z tytułu nienależnie pobranych płatności, korekt finansowych nałożonych na państwa członkowskie oraz kar za przekroczenie kwot mlecznych.

Jeśli chodzi o stanowisko rządu, to nie zgłasza on uwag do tego sprawozdania. Warto wspomnieć, że sprawozdanie nie nakłada na Polskę dodatkowych obowiązków i nie powoduje żadnych skutków dotyczących ewentualnych zmian w przepisach prawnych. Nie wpływa też na sytuację społeczną, gospodarczą czy też nie ma, jako dokument sprawozdawczy, skutków finansowych. Nie wpływa również na realizację Wspólnej Polityki Rolnej. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. Posłem sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Kazimierz Gołojuch. Proszę bardzo o zabranie głosu.

Poseł Kazimierz Gołojuch (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, pani minister, sprawozdanie to prezentuje dane w ujęciu ogólnym dla całej UE i nie zawiera danych umożliwiających porównanie między poszczególnymi krajami członkowskimi. Z EFRG finansowane są dopłaty bezpośrednie, płatności dotyczące funkcjonowania rynków rolnych, wspieranie działalności związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa sanitarnego żywności i paszy, zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz roślin, jak też wspieranie sektora rybołówstwa. Tak jak pani minister powiedziała, powstał tu pewien niedobór w wysokości 780 mln euro, który został pokryty z nadwyżki wypracowanej i sfinansowanej z EFRG. Pozostało jeszcze 490 mln euro tej nadwyżki, która została przeznaczona na rok 2013. Chciałbym zapytać – czy jest szansa, żeby z tych 490 mln euro polscy rolnicy również skorzystali?

Jeśli chodzi o to sprawozdanie, to dane i wyliczenia są szczegółowe, jest ono w całości takie, jakie było wykonanie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa posłów chciałby zabrać głos w tym punkcie? Nie ma chętnych. Pani minister, proszę o odpowiedź.

Podsekretarz stanu w MRiRW Krystyna Gurbiel:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, jeśli pan przewodniczący pozwoli, to poproszę panią dyrektor Szelągowską o informację na temat możliwości skorzystania z tej nadwyżki.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Proszę bardzo, pani dyrektor.

Dyrektor Departamentu Finansów MRiRW Aleksandra Szelągowska:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, szanowni państwo, nie jest to takie proste. Powstała nadwyżka wygenerowana została przez wyższe dochody, a dochody pochodzą z kar nakładanych na państwa członkowskie, mówiąc wprost, jest przeniesiona na rok następny po to, żeby w roku następnym wygenerować ukrytą rezerwę, która pozwoliła Komisji Europejskiej na obniżenie współczynnika korygującego, dlatego że gdyby te nadwyżki za rok 2012 nie było, to a rok 2013 mógłby się pojawić współczynnik korygujący.

Dodam jeszcze, że 300 mln, to też jest taka rezerwa, która jest w budżecie w dziale piątym. W związku z tym EFRG dotyczy tylko działu piątego. To jest ścisła klasyfikacja budżetowa Europy. Tak, że tutaj nie ma wydatków SANCO, czyli wydatków na weterynarię i działania fitosanitarne. Jedno jest, niestety, pewne – te środki, które zostają na rok następny i wchodzą do budżetu roku następnego, można nazwać środkami przechodzącymi. Do niedawna też był taki instrument stosowany w Polsce. Przechodzą one na rok następny, wchodzą do budżetu ogólnego i pozwalają elastycznie kształtować wydatki roku następnego po to, żeby nie było potrzeby stosowania wyższego współczynnika korekcji, ani, żeby nie doprowadzać do naruszenia dyscypliny finansowej, co również może się zdarzyć.

Jeszcze jedna bardzo ważna sprawa. Pojawiają się środki nadwyżkowe w Funduszu Restrukturyzacji w sektorze cukru, jeżeli wszystkie plany restrukturyzacyjne nie dojdą do skutku. One również wejdą całą kwotą do budżetu Wspólnoty, ale nie mogą to być środki, które są przypisane na poszczególne kraje. Dlatego Komisja Europejska w swoich sprawozdaniach podaje dane dotyczące wszystkich państw członkowskich łącznie. Zasada jest taka, że, tak jak przy Europejskim Funduszu Rozwoju Obszarów Wiejskich środki są dedykowane dla poszczególnych państw członkowskich i mają określone limity na okres siedmiu lat, tak w przypadku EFRG wszyscy mają gwarantowane wypłaty. Stąd potem konsekwencje, że w przypadku, kiedy wypłaty są wyższe niż dostępne środki, jest współczynnik korygujący. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję. Jeszcze pan poseł Gołojuch.

Poseł Kazimierz Gołojuch (PiS):

Bardzo krótko, mówimy o sankcjach i o tym, że jest możliwość pokrycia sankcji nałożonych na niektóre kraje członkowskie. Jak wiemy, Komisja Europejska również w stosunku do Polski domaga się zwrotu pewnych środków. Domaga się ich z tego powodu, że nie było rygorystycznej kontroli przeprowadzonej w pełni przez instytucje, które dystrybuują środki unijne, a głównie środki na WPR. Mówię w ujęciu ogólnym. Wiem, że dyskusja trwa, że nie zgadzamy się z tymi sankcjami, ale gdyby doszło do tego, że część środków będziemy musieli zwrócić, to czy z tej nadwyżki, o której tutaj mówimy, również byłoby to możliwe. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję bardzo. Dalej pani dyrektor? Proszę bardzo.

Dyrektor Departamentu Finansów MRiRW Aleksandra Szelągowska:

To też nie jest takie proste. Te kwoty, które są przedstawione w sprawozdaniu finansowym, to są kwoty odzyskane przez budżet UE z tytułu tak zwanych wyłączeń, czyli popularnie mówiąc – kar. Jeżeli jest decyzja Komisji Europejskiej o wyłączeniu, to wtedy państwa członkowskie ze swoich wydatków w danym roku budżetowym, unijnym roku budżetowym – jest to rok, który zaczyna się 16 października roku poprzedniego i kończy 15 października roku następnego – wyłączają wydatki poniesione w swoim kraju. Te wyłączone wydatki tworzą tak zwaną pulę nadwyżki dochodów. Idzie to na dochody budżetu europejskiego. To jest praktycznie ta kwota, która jest zbierana ze środków odzyskanych. Skąd się tworzy nadwyżka? Głównie z kar mlecznych i z certyfikacji. Natomiast pozostałe wyłączenia, tak jak mówiłam wcześniej, wchodzą w pomniejszenie środków wydatkowanych z budżetów w danym roku.

Odnosząc się natomiast bezpośrednio do wypowiedzi pana posła odnośnie do kary wyłączeniowej, która nam ostatnio została nałożona, to są wydatki, które pomniejszają najbliższą płatność. Jeżeli dotyczą Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich, dotyczą płatności z deklaracji kwartalnej, która jest przekazywana do Komisji Europejskiej o zwrot środków, bądź też w przypadku, jeżeli są to wyłączenia związane z EFRG, to dotyczy to wyłączeń miesięcznych, czyli w dwa miesiące po otrzymaniu decyzji agencja płatnicza, której to dotyczy, ma obowiązek pomniejszenia wydatków do refundacji o kwotę korekty, czyli o kwotę kary. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Dziękuję. Myślę, że wyjaśnienie jest wystarczające. Proponuję zamknąć rozpatrywanie tego punktu stwierdzeniem, że Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt IV.

Przechodzimy do pkt V, czyli omówienie i przyjęcie planu pracy Komisji. Plan pracy Komisji na drugie półrocze 2013 roku został państwu przesłany drogą elektroniczną. Wcześniej został omówiony i przyjęty przez prezydium Komisji. Powinniśmy go przesłać do pani marszałek Sejmu do 11 lipca 2013 roku. Mam pytanie, czy ktoś z państwa posłów chciałby wnieść jakieś uwagi do planu lub nowe propozycje, które moglibyśmy tam zamieścić? Jak państwo na pewno zauważyli, plan pracy jak zwykle jest podzielony na części rutynowe, czyli rozpatrywanie aktów prawnych, jak też program oceny minionej prezydencji i wysłuchanie propozycji przedstawiciela ambasady kraju, który obejmuje prezydencję. Będziemy mieć w lipcu takie spotkanie. Mamy dwa spotkania dotyczące polityki klimatycznej, przewidziane jedno wyjazdowe posiedzenie Komisji, prawdopodobnie odbędzie się na Wybrzeżu, bo dotyczy państw bałtyckich. Planujemy także zaproszenie przedstawiciela Komisji Europejskiej na dyskusję o rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2014 rok. To tak pokrótce. Pytanie do państwa, czy są jakieś zgłoszenia dodatkowe? Nie ma. Czy możemy przyjąć plan pracy, czy są jakieś sprzeciwy? Nie ma sprzeciwu. Plan pracy został przyjęty. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt V.

Ostatnim punktem są sprawy bieżące. Czy ktoś chciałby zabrać głos w tym punkcie? Nie ma chętnych.

Za sześć minut mamy następne posiedzenie Komisji. Zapraszam do wzięcia w nim udziału. Dziękuję bardzo.

Zamykam posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej.